

Tma stéká do kaluží

Vladimír Mišík

Tma stéká do kaluží
na šedivém pijáku nebe
otisky cyklámových růží
uprostřed ulice lynčují
autogenem zbytky této noci.

Noci, kterou jsem prochodil
abych se ujistil, že žiji.
Možná, že zrovna dnešní ráno
přinese amnestii
promlčeným láskám